

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 22 листопада 1984 року

№ 140 (3491).

Ціна 2 коп.

ЗА ВИСОКУ ВІДДАЧУ КУКУРУДЗЯНОЇ НИВИ

У БРИГАДІ—
КОМСОМОЛЕЦЬ—

40-х

У локомотивному депо станції Помічна працює три комсомольсько-молодіжні колективи. Кожен з них до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні взяв підвищені соціалістичні зобов'язання. Особливо успішно працюють машиністи і помічники машиністів із КМК імені батальйонного комісара Я. К. Гриця, котрий загинув у боях за Помічну (керівник Микола Гавриленко, групкомсорт Василь Зогов). У свою бригаду хлопці зарахували комсомольця 40-х років Антона Савошика, який працював у локомотивному депо до війни. Згодом Антон воював військовим ешелонами на Сталінградському фронті. Йому не судилося повернутися додому, однак і сьогодні про нього пам'ятають, він повноправний член комсомольсько-молодіжної бригади. Такі як він, юнаки водять нічні состави, причому постійно працюють з випередженням робочого графіка.

За три квартали нинішнього року тільки КМК Миколи Гавриленка перевіз понад план 43 697 тонн неродногосподарських вантажів, зекономивши при цьому 156 900 кіловат-годин електроенергії. Ще два колективи — Олександра Котлярова і Євгена Христуса — понад план перевезли відповідно 42 657 та 42 339 тонн вантажів і заощадили 156 900 та 157 528 кіловат-годин електроенергії.

Ставши на Вахту пам'яті, молоді працівники депо виступили з ініціативою з серпня нинішнього року щомісячно один процент зарплати передавати до Фонду миру. «Це буде наш скромний внесок у боротьбу за мир і спокій на планеті», — вирішили вони. Пропозиція була обговорена на загальних зборах робітників депо і дістала широкую підтримку.

В. ХАРТІ,
секретар вузлого комітету комсомолу станції Помічна.

Добровеличківський район.

У НОВОУКРАЇНЦІ ВІДБУЛАСЯ ОБЛАСНА НАРАДА КУКУРУДЗОВОДІВ ОБЛАСТІ, НА ЯКІЙ РОЗГЛЯНУТО ПІДСУМКИ РОБОТИ В 1984 РОЦІ І ВИЗНАЧЕНО ЗАВДАННЯ ПО ДАЛЬШОМУ ПІДВИЩЕННЮ ВРОЖАЙНОСТІ КУКУРУДЗИ В 1985 І НАСТУПНИХ РОКАХ.

З доповіддю на нараді виступив начальник обласного управління сільського господарства В. Я. Маслюченко.

Як відзначалося на нараді, нинішній рік став переломним по ряду важливих напрямів сільськогосподарського виробництва області. За підсумками минулої зими івлі громадської худоби Кіровоградщина нагороджена Почесною Грамотою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Достроково виконано річні плани продажу державі молока і вовни. Успішно виконано плани продажу овочів, картоплі, значно зросли порівняно з минулим роком виробництво і заготівля цукрових буряків. Створено півторарічний запас грубих і соковитих кормів.

Вагомими успіхами порадували кукурудзіводів, які зібрали понад один мільйон тонн зерна важливої культури. Найвищих результатів добилися трудівники Гайворонського району, вони зібрали з кожного гектара по 52,7 центнера зерна кукурудзи. Понад 50 центнерів зерна на гектарі одержали господарства Новоархангельського і Добровеличківського районів. По 49,5 центнера зерна зібрали кукурудзіводи Маловисківського району. Високих результатів досягли господарства Новоукраїнського, Олександрівського, Голованівського, Знам'янського, Кіровоградського, Новомиргородського, Вільшанського, а також інших районів.

З року в рік стабільно високих урожаїв кукурудзи добивається орден Трудового Червоного Прапора колгосп «Зоря комунізму» Новоархангельського району. Ось і нині тут виростили на кожному гектарі по 91,2 центнера зерна. В колгоспі імені Ватутіна Кіровоградського району кожен гектар видал 84 центнери зерна, в колгоспі імені Гагаріна цього ж району — 80,5.

Рекордний урожай — по 142 центнери зерна цієї культури з гектара — одержала механізована ланка Віктора Володимировича Грязнова з колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Добровеличківського району. Ударно попрацював у нинішньому році колектив ланки Миколи Григоровича Козія з колгоспу імені Леніна Знам'янського району, який на кожному гектарі зібрав по 106 центнерів зерна.

Успіх справи вирішували люди, які всю свою май-

Досягнення високих результатів стало можливим завдяки творчому підходу до вирощування і збирання кукурудзи, невтомній організаторській роботі партійних, радянських, господарських, профспілкових і комсомольських органів, самовідданій праці трудівників кукурудзяної ниви.

На нараді виступили перший секретар Гайворонського райкому партії А. І. Бабенко, перший секретар Знам'янського міськкому партії Б. Г. Переверзєв, про-

ший секретар обкому ЛКСМУ України І. О. Шевченко та інші. Всі виступаючі порушили важливі питання підвищення урожайності кукурудзи.

Активну участь у вирішенні важливої проблеми збільшення виробництва зерна беруть комсомольці і молодь області. Вони ударно попрацювали на кукурудзяній ниві-84. 12 тисяч молодих кукурудзіводів вели боротьбу за високу віддачу кукурудзяного гектара. Комсомольське поле займало

на складне, але є всі можливості взяти намічений рубіж. Основа для його здійснення — набутий цього року досвід, підкреслювалося на нараді.

Учасників наради привітав секретар Одеського обкому Компартії України М. Г. Галич.

У роботі наради взяв участь і виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

Ось вони звитяжці хлібної ниви — творці кіровоградського мільйона тонн зерна кукурудзи, передові механізатори області. Вони вважають не зайвим знати думку двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. ГІТАЛОВА про шляхи підвищення врожайності.
Фото І. ДЕМЧУКА, В. КОВПАКА.

стерність, уміння, наполегливість вклали у боротьбу за високий урожай. Серед кращих — бригадир тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району О. В. Гіталов, голова Новоархангельського райвиконкому Т. Ф. Наута, голова колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Добровеличківського району Л. Т. Кінашук, ланковий механізованої ланки колгоспу імені Ілліна Гайворонського району В. М. Журжій, комбайнери М. П. Іванов з колгоспу імені Шевченка Новомиргородського, В. І. Петренко з колгоспу «Росія» Новоукраїнського районів та багато інших, хто вніс свій вклад у кіровоградський мільйон.

спалений хлібороб країни, двічі Герой Соціалістичної Праці бригадир тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району О. В. Гіталов, голова Новоархангельського райвиконкому Т. Ф. Наута, голова колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Добровеличківського району Л. Т. Кінашук, ланковий механізованої ланки колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району Б. С. Тригуб, секретар парткому колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського району Л. І. Пушкаренко, пер-

понад 63 тисячі гектарів. І приємно, що за підсумками роботи у 1984 році чимало КМК, молодих кукурудзіводів було відзначено.

Нині комсомольці і молодь області беруться виростити і зібрати урожай на кожному третьому гектарі цієї культури в області. Завдання складне, але під силу молодим.

Наступного року перед трудівниками села області стоїть завдання зібрати з кожного гектара не менше 42 центнерів зерна. Завдан-

Кращим районам, господарствам, колективам механізованих загонів, ланок, тракторних бригад, окремим трудівникам було вручено нагороди за перемогу в соціалістичному змаганні кукурудзіводів області.

Учасники наради прийняли звернення до всіх ланкових, механізаторів, колгоспників, працівників радгоспів, колективів хлібоприймальних підприємств і обслуговуючих організацій Кіровоградщини.

ГОВОРЯТЬ УЧАСНИКИ ОБЛАСНОЇ НАРАДИ КУКУРУДЗОВОДІВ

О. ШИЛОВ,

ланковий комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу «Победа» Маловисківського району:

— Радісний у мене настрій. Адже проймаєся гордістю, що кукурудзіводи області дотримали свого слова, зібрали мільйон тонн зерна цієї культури. А ще приємно те, що у цьому успіху є частка праці і механізаторів нашого колгоспу.

Ще свіжі в пам'яті напружені дні кукурудзозбирання. Ударно попрацювали

хлопці з нашої ланки. Разом з О. Степовенком водили «Херсонця-200». Всі трудилися дружно, старанно. Адже брали зобов'язання на нашому комсомольському полі одержати по 50 центнерів зерна кукурудзи з гектара. І свого слова дотримали — урожай перевищує 54 центнери на круг.

На сьогоднішній нараді кукурудзіводів я зустрівся зі своїми колегами з інших районів. Порадилися, обмінялися досвідом. Так, є в нас можливість добиватися стабільно високих урожаїв кукурудзи. Треба лише ре-

тельно дотримуватися технології її вирощування, дбати про підвищення родючості землі. А старання і вміння нам не позначити.

Зараз живемо турботами про урожай 1985 року. Зусилля членів нашої ланки спрямовані нині на те, щоб закріпити і примножити досягнуті успіхи. Нехай щедро родить кіровоградська земля!

В. ІЩЕНКО,

водій Кіровоградського автотранспортного підприємства 10061:

— Хоч я не закладав основ цього річного врожаю

кукурудзи, не доглядав за посівами, але теж вважаю себе причетним до великого успіху кукурудзіводів нашої області. Мені довелося збирати вже вирощений урожай: я перевозив золотисті качани з поля на заготівельний пункт у колгоспі «Маяк» Знам'янського району. Працював у різних умовах, але я добре розумів — те, що вирощене легкою хліборобською працею, не повинно залишитися у полі.

Працюю водієм другого рівня, але і за цей недовгий період навчився цінувати

кожну робочу хвилину. Саме тому свої змінні завдання постійно перевиконував, бо щодня робив по 15—20 ходок. Разом зі мною перевозив кукурудзу у цьому господарстві ще один водій нашого автотранспорту — молодий комуніст Олександр Білий. Він теж працював на совість. Тому і результати не забарилися. За 15 робочих днів при плані 950 тонн я перевіз 1150 тонн, у Олександра теж непогані показники. Думаю, що в наступному році вони будуть ще кращими.

ПЕРЕДБАЧАЛАСЬ РОЗМОВА

Перед початком XXXVIII Голованівської районної звітно-виборної комсомольської конференції, ознайомившись із доповіддю першого секретаря райкому комсомолу Сергія Осипенка, я подумав: серйозна розмова зав'язеться про проблеми політичного й економічного навчання молоді в першорядних організаціях. Та передбачення не спрацювало. Хоча привід для такої розмови був і про це недвозначно сказали в своїх виступах доповідачі делегати конференції. Але про все по порядку.

«Провідне місце серед усіх форм ідейно-політичного виховання молоді займає система комсомольської й політичної освіти. За звітний період районний комітет комсомолу при активній допомозі партійних комітетів постійно займався підбором пропагандистських кадрів, поліпшував їх якісний склад, залучав до занять усе більше молоді».

Ці рядки — зі звітної доповіді. Факти не голослівні. Нині в 55 школах комсомольської політосвіти навчається близько двох тисяч юнаків і дівчат, чотири п'ятих із них — комсомольці. Крім цього, більше ста чоловік піднімають свій ідейно-політичний рівень у системі партійного навчання, понад тисячу чоловік спілкують і неспілкують молоді зайняті іншими формами навчання.

Майже всі пропагандисти мають вищу освіту, 87 відсотків працює з молоддю більше трьох років. Як приклад зразкового проведення занять з трибуни конференції були названі школа основ марксизму-ленінізму в комсомольській організації сільгосптехніки, де пропагандистом М. Ф. Горюн (досвід роботи М. Ф. Горюна було вивчено і узагальнено цього року методичною радою по комсомольському політнавчанню при райкомі комсомолу), школи політичного навчання на Побузькому нікелевому заводі.

Це не всі факти, які райком комсомолу, звітуючи про успіхи організації в політнавчанні молоді, поставив собі в актив. Але те, що у звітній доповіді більше місця відвелось критиці і самокритиці, говорить про багато. Для порівняння додаю, що жодна ділянка діяльності голованівських комсомольців не піддавалась такій критиці, як політичне навчання.

З доповіді С. Осипенка: «Нерідко замість глибокого обговорення питань, які хвилюють молоді, на політзаняттях в комсомольських організаціях райлікарні, консервного заводу, колгоспу імені Міроша (секретар Г. Роті, колишній секретарі Т. Непотенко, О. Олійник) допускається повторення пролієних істин».

Більше того — часто зриваються політзаняття з вини комсомольців у колгоспах імені Калініна, імені Леніна, АТФ-10033. А в комсомольській організації районної електромережі цього року не проводилося перше заняття».

Серйозні претензії. Та на них ніхто не зреагував. Названі організації делегували на конференцію близько трьох десятків посланців, і кожен з них обійшовся мовчанкою. Виходить, їм було байдуже. Як і решті делегатів, учням політшкол. А таких у залі було багато, адже в доповіді мандатної комісії

зазначалось: «Більшість делегатів конференції навчається в системі партійної і комсомольської політосвіти».

Правда, шофер сільгосптехніки Анатолій Вишнік майло в своєму виступі зронив слово про стан політосвіти на підприємстві («Регулярно проводяться заняття в політшколах»), але не такого слова чекалось після звітної доповіді.

З доповіді С. Осипенка: «Багато пропагандистів не повною мірою враховують зростаючий загальноосвітній і політичний рівень слухачів, їхню інформованість».

Ця фраза перекреслює ті рядки доповіді, де мовиться, що «поліпшилася якісний склад пропагандистських кадрів».

«Молодий комунар» уже не один раз піддавався гострій критиці стану лекторської і політосвітної роботи в районі. За більш як п'ять років на посаді другого секретаря міг би зробити висновок, набути досвіду Анатолій Сакал. Але цього, на жаль, не стало. Сергій Осипенко відверто зізнався делегатам і гостям конференції:

— Райком комсомолу і, зокрема, товариш Сакал, не заглиблюється в питання політосвіти. Працівники райкому дуже нечасті гості на політзаняттях, слабо допомагають першорядним організаціям.

Політичне навчання молоді — нелегка ділянка комсомольської роботи. Без ініціативи, без пошуку тут не обійтись. Конференція в Голованівську засвідчила — тут обходиться без ініціативи, без пошуку. А такий підхід до важливої справи не може дати позитивних наслідків.

Виступаючи на конференції, другий секретар обкому комсомолу Володимир Іванов стурбовано говорив про низький рівень марксистсько-ленінської освіти молоді в районі.

Розмови не вийшло. Проте це не знімає відповідальності з працівників ідеологічного фронту. Думается, що рішення конференції «постійно адосконалювати політичне навчання й економічну освіту, особливу увагу приділяти підбору і підвищенню теоретичної та методичної майстерності пропагандистських кадрів...» конкретизується на місцях.

На XXXVIII Голованівській районній комсомольській конференції виступили завідувачий промислово-транспортним відділом обкому партії Б. Ф. Суржан та другий секретар обкому комсомолу Володимир Іванов.

У роботі конференції взяв участь перший секретар Голованівського райкому партії В. Л. Вишняк.

Відбувся організаційний пленум райкому комсомолу. Першим секретарем райкому ЛКСМ України обрано С. Е. Осипенка, другим — В. І. Осадчука, секретарем — завідувачем відділом учнівської молоді — Т. Д. Душок.

В. БОНДАР,
спецкор «Молодого комунара».

Перед XXIV Гайворонською районною звітно-виборною комсомольською конференцією я зустрівся з головою колгоспу «Мир» О. І. Резніком. Олександр Іванович захоплено розповідав про досягнення трудівників господарства на фініші четвертого року п'ятиріччя. І керівник не називав цифр — ні, він говорив про людей, про те, чим вони сьогодні живуть, як трудяться і відпочивають.

З ПОЗИЦІЙ КРИТИКИ І САМОКРИТИКИ

— Про конкретні цифри скаже сьогодні з трибуни конференції наша молода доярка Тетяна Ладанюк, — говорив О. І. Резнік. — Вона, як і багато інших тваринниць — гордість колгоспу. А за-

факт, що за останні два роки кількість КМК у цій важливій галузі сільського господарства різко зменшилась. Якщо в 1982 році на фермах трудилось 8 КМК, то нині лише один.

Делегати конференції внесли пропозицію: комітетам комсомолу взятися за здійснення заклику

«Молодь на ферму». І дбати про це не на словах, а на ділі. На конференції гострій критиці було піддано комітет комсомолу ПМК-136, Сальківського цукрокомбінату, колгоспів імені Шевченка, «Шляхом Леніна», які допускають формалізм в організації соціалістичного змагання

як уже повідомлялося в суботу, 17 листопада, відбувся тур звітно-виборних міських і районних конференцій. Сьогодні ми вміщуємо матеріали про Голованівську, Гайворонську та Устинівську. Наступний тур 24 листопада.

ЗВІТИ І ВИБОРИ

В КОМСОМОЛІ

галі ми довіряємо молоді і пишаємось нею.

І Т. Ладанюк доповіла делегатам районної звітно-виборної комсомольської конференції, що господарство вже справилося з планом чотирьох років одиннадцяти п'ятиріччя по виробництву і продажу державі тваринницької продукції. Вирощено високий урожай зернових і технічних культур. Приклад у праці показують комсомольці, молодь. Два КМК трудяться в господарстві. Один із них на молочно-товарній фермі. За 10 місяців молоді доярки одержали від корови понад 3600 кілограмів молока. А передовики — члени КМК Г. Савченко, В. Семенов, Н. Рогожина падоїли від кожної корови близько 5000 кілограмів.

Дружба і взаєморозуміння, міцна трудова дисципліна, дійове соціалістичне змагання — ось складові успіху цього комсомольського — молодіжного колективу. Інших КМК, які показують зразки самовідданої праці. Серед них і єдина комсомольсько-молодіжна зміна підвідділу залізничі.

Але треба, щоб таких прикладів у районі було більше. І цю думку провела у своїх виступах делегати конференції. Адже у створенні комсомольсько-молодіжних колективів, у організації дійового соціалістичного змагання, комітети, райком комсомолу серйозно недопрацюють. З кожним роком кількість КМК в районі зменшується. Взяти, скажімо, промисловість. У Гайворонському районі десять підприємств, на яких працює стільки ж КМК.

Нині в районі гостро стоїть проблема закріплення молоді у тваринництві. Про це добре знають у райкомі комсомолу. Але ці питання пущено на самоплив. Інакше чим пояснити той

серед молоді, не дбають про створення комсомольсько-молодіжних колективів.

Щороку райком комсомолу направила на роботу в тваринництво випускників шкіл. Нинішнього 15 юнаків і дівчат поїхали працювати на ферми району. Однак закріпилися в тваринництві далеко не всі. В чому ж причина? Насамперед у тому, що в колгоспах для молоді не створюють необхідних умов для праці і відпочинку. Правління колгоспів не завжди довіряють молодим. А комітети комсомолу працюють безініціативно, нецільоспрямовано. Часто конкретну живу роботу підміняють паперовою творчістю, проведенням нарад.

На рахунок Гайворонської районної комсомольської організації чимало добрих справ. Про них йшлося і в звітній доповіді, і у виступах делегатів конференції. З позицій критики і самокритики вони аналізували діяльність районної комсомольської організації, вказували на недоліки і намічали шляхи їх усунення. Лише конкретна, цілеспрямована жива робота з людьми забезпечить успіх.

У роботі конференції взяв участь перший заступник голови обласного бюро обкому партії М. П. Грозовий, перший секретар Гайворонського райкому партії А. І. Бабенко, редактор газети «Молодий комунар» член бюро обкому ЛКСМУ Ю. М. Сердюченко.

Відбувся організаційний пленум райкому комсомолу. Першим секретарем Гайворонського райкому ЛКСМУ обрано В. Ф. Демченка, другим — П. В. Німчук, секретарем — завідувачем відділом учнівської молоді — Т. В. Романюк.

С. ЮР'ЄВ.

Кадри вирішують все

У постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді» про кадрову проблему в комсомолі говориться так: «ЦК ВЛКСМ, комсомольські органи на місцях повинні перебудувати стиль і методи своєї діяльності, допускати істотні недоліки в роботі з комсомольськими кадрами». Ця думка пройшла червоною ниткою через критичну і самокритичну звітну доповідь першого секретаря РК ЛКСМУ Володимира Макаренка, прозвучала у виступах багатьох делегатів конференції.

2225 юнаків і дівчат об'єднує в своїх рядах Устинівська районна комсомольська організація. За звітний період відбулись певні зміни в її організаційній структурі. Так, було створено першорядні комсомольські організації на комбінатомовому заводі, у райелектромережі, вчительську і учнівську окремо з Інгульської середньої школи. До лаг комсомольської організації було прийнято 938 юнаків і дівчат. Із них: 100 колгоспників, 83 робітники, 747 представників учнівської молоді.

Проте ці високі цифри — не межа. Бо зовсім не займалися питаннями росту своїх комсомольських організацій комітети комсомолу птахофабрики «Сагайдацька», колгоспу імені Леніна, радгоспів «Устинівський», імені Димитрова, автобаз, комбінатомового заводу. Протягом останніх років збільшилась кількість випускників, які вийшли з району, не знявшись із комсомольського обліку, за що лягає відповідальність передусім на секретарів першорядних комсомольських організацій.

Вирішення кадрової проблеми сьогодні — одне з найважливіших місць в роботі Устинівського райкому ЛКСМУ. Плинність кадрів тут становить 26 відсотків. Зрозуміло, чому не дістають підтримки важливі комсомольські ініціативи, чому нецікаве життя комсомольців там, де комсомольський ватажок не вболіває за справу, а займається складанням формальних звітів і заповненням різних довідок. Слід сказати більше: від комсомольських кадрів значною мірою залежать успіхи на виробництві.

Ось приклад. Основною виробничою ділянкою, фронтом робіт для молоді залишається сьогодні в Устинівському районі тваринництво. Проте тут працює всього 64 комсомольці. Будуються в районі нові тваринницькі комплекси, оснащені найновішими обладнаннями, а працювати на них нікому. Помітно знизилась за останні роки питома вага молоді у тваринництві в колгоспах імені Кірова, імені Ватутіна, імені Петровського, радгоспах імені Димитрова, «Устинівський», де умов для створення комсомольсько-молодіжних колективів практично немає.

Щодо КМК — їх у тва-

ринництві всього 7, і жоден не виконав узятих соціальних зобов'язань. Створені в нинішньому році 2 КМК на комплексах по відгодівлі великої рогатої худоби у колгоспах імені Мічуріна та імені Петровського теж поки що з планами по виробництву молока і м'яса не справляються. У колгоспах імені Ватутіна, імені Кірова до цього часу не створено жодного комсомольсько-молодіжного колективу ні в тваринництві, ні на тракторних бригадах. Принципи соціалістичного змагання в цих господарствах надійно забуті, підбиття його підсумків носить формальний характер.

На початку 1984 року райком комсомолу зобов'язався закріпити у тваринництві 20 випускників шкіл. В результаті не закріпили жодного. Це ще один негативний приклад того, як контролює виконання своїх рішень районний комітет комсомолу.

Керуючись настановами партії, що випливають із рішень XXVI з'їзду КПРС, наступних Пленумів ЦК КПРС, Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді», представники районної комсомольської організації на звітно-виборній конференції зазначили на майбутнє. Взяли шефство над 2,5 тисячами гектарів кукурудзи — тваринницької ділянки сільськогосподарської галузі виробництва. Конкретна робота по економічній палива і енергоресурсів, закріплення молоді у тваринництві — ось ті основні напрями, за якими будуватиметься робота районної комсомольської організації в наступному році.

Ядром комсомолу повинні стати молоді комуністи, яких партія направила для роботи в комсомольські організації. За звітний період кількість комуністів, що працюють у комсомолі, збільшилась (якщо в 1981 році їх було 110, то в 1984-му — 167). Серед секретарів першорядних комсомольських організацій прошарок членів КПРС становить уже 70 відсотків. Коли всі вони працюватимуть так, як молоді комуністи, країні комсомольські ватажки району С. Затуливітер (колгосп імені Суворова), Н. Борован (колгосп імені Петровського), В. Ватуля (автобаза райсільгосптехніки), В. Дикальчук (райвідділ внутрішніх справ), Н. Николаєва (колгосп імені Куйбишева), то справи у районній комсомольській організації підуть значно краще, ніж у нинішньому звітному періоді.

У роботі XXX Устинівської районної комсомольської конференції взяли участь завідувачий загальним відділом обкому Компартії України П. І. Коваленко, перший секретар Устинівського райкому Компартії України І. О. Окопний, секретар обласного комітету ЛКСМУ П. М. Ангелуца.

Відбувся організаційний пленум Устинівського райкому ЛКСМУ. Першим секретарем райкому комсомолу обрано О. В. Щербака, другим — В. М. Литвина, секретарем — завідувачем відділом учнівської молоді — П. В. Коробову.

Л. ЯРМОЛЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

У капіталістичних країнах добре знають, що згідно з Конституцією СРСР кожна радянська людина має повне право користуватися свободою совісті, тобто вірувати чи не вірувати, виконувати релігійні обряди чи виступати проти пропаганди. Це є одним із проявів демократизму радянського суспільства. Верховодити антирадянським та клерикальним центром зрозуміли, що за допомогою цього офіційного каналу можна впливати на віруючих у нашій країні, зсередини підірвати їхню віру в гуманні цілі соціалізму, викликати недовіру до політики партії і уряду.

— Істи наш хліб, дихати одним повітрям з нами, жити під одним небом, а прислужувати Брукліну — хіба це віра в бога? — схвилювані й гнівні слова робітника-червонозорівця, імені й прізвища якого я, на жаль, не знаю (та й почула їх у неофіційній, так би мовити «коридорній» розмові після зборів в одному з цехів виробничого об'єднання по сізальках «Червона зірка») могли б бути епіграфом до викладу цих бурхливих фактів, а могли б бути і його «резолюцією». Та в будь-якому випадку факти ці безпомилково виражають суть явища, про яке відверто кажучи, прикро і неприємно говорити. Але не обійшло. Бо небезпечно воно для соціалістичного суспільства, суперечить нашому радянському способу життя, нашій моралі.

Мова йтиме про діяльність реакційної релігійної організації «Свідки Єгови». Про те, в якій ризи виряджається релігійний екстремізм «Свідків Єгови», газета розповідала не так давно (24 травня 1984 року), та, на жаль, факти змушують повернутися до цієї розмови ще раз.

— Нічого не знаємо... То все неправда... ніякої літератури не переховували, — Ілля і Катерина Фермани ніяких звинувачень на свою адресу не сприймали, усе заперечували. Проте не дуже намагалися переконати присутніх у своїй невинності, не поспішали давати пояснення. Можливо тому, що слухали їх не в залі судових засідань і ставили їм запитання не прокурор чи

живе й нібито залишить тільки їх, обранців бога, «Свідків Єгови». Навряд чи стануть вони молитися про наше з вами мирне і щасливе завтра.

«Наставники» єговістів — бруклінські верховоди шукають підтримки у людей без переконань, без честі, без почуття обов'язку (бо як інакше назвеш тих, хто торгує Батьківщиною, при-

кидають виклик усьому суспільству, людям, які хочуть самостійно будувати своє життя і не чекають «посланою богом Месії», який повинен влаштувати райське життя на землі.

Ще в попередній публікації «Хто замовляє музику», ми домовилися не вживати слова «святий» по відношенню до тих, хто іменує себе «Свідками Єгови». Але коли вже так відстоюють свою святість згадані брати й сестри, то берусь довести, що і в побуті вони далеко не святими та благословенними ділами займаються...

У селі Підлісному Олек-

сандрівського району йшло виїзне засідання районного народного суду. Розглядалася справа однієї з членів секти «Свідки Єгови» Павлини Зінкевич, яка притягувалася до відповідальності за «самогонування». Виявляється «зелений змії» може спокусити і людей набожних. Двічі провісивши рейди у селі, представники влади та органів міліції знаходили в домі Зінкевичів те злощасне зілля. Причому одного разу застали господарів якраз за виготовленням самогону. 14 літрів «первака» були розлиті в бутлі, тут же у 40-літрової каструлі бродила закваска. Члени комісії склали протокол, рекузували «зілля» та апарат, наклали адміністративне стягнення на господиню. Вона сплатила грошовий штраф.

Проте незабаром, при повторному рейді працівники міліції знову знайшли самогонку у оселі Зінкевичів. Хоч цього разу доза «ліків» (так називала самогон Павлина Зінкевич) була незначною, проте знайдений працівниками районного відділу внутрішніх справ самогонний апарат свідчив про те, що запаси його час від часу поновлюються (першого разу самогонний апарат було знищено, значить пристрій для самогонання було виготовлено знову).

Факти свідчили проти господарів, та й на судовому засіданні уже треба було не товаришам по роботі пояснення давати (як Фермани, скажімо), а відповідати перед законом. Але Павлина Зінкевич та її чоловік Федір Зінкевич, який виступав у суді як свідок, стали в таку саму позу: «Нічого не знаю, нічого подібного не було...». І документи, які самі ж підписували (протоколи, власні свідчення на попередньому слідстві) уже ніби й не документи... Навряд чи прикрашає така пристосовницька позиція людей віруючих, обман яких мав би бути великим гріхом...

Суд встановив істину, визнав П. Зінкевич винуватою і наклав на неї штраф у розмірі двохсот карбованців.

Здавалося, можна було б поставити на цьому крапку: винуватця покарано, справедливість перемогла. Проте навіряд чи стали чеснішими наміри тих, хто, запевняючи судді у своїй безграмотності, посилюючись на те, що не розуміє української (рідної, до речі) мови, переховує вдома не тільки самогон, чи скажімо, крадені робітничі рукавиці (як І. Ферман), а й заборонену літературу, магнітофонні плівки, листівки з наклепами на наше суспільство.

Відкриваючи написаний на основі інструкції, викладених в журналі «Сторожова башта», збірник «Запитання і відповіді на слідствах і допитах», який був знайдений у Надії Бабинець (Зінкевич), невідомо підсудної, можна прочитати, як християнське вчення говорить про грабіжництво та пияцтво: «Тільки б не постраждав хто-небудь з вас, як вбив-

ця, чи грабіжник або злодій, або як той, хто посягає на чуже». Правильно пишуть в святому письмі (перекрутити істини бруклінським ватажкам значило б остаточно підірвати свій авторитет). Однак нічим іншим, тільки лицемірством можна назвати вчинки Ферманів, які поцупили на виробничому об'єднанні «Червона зірка» партію робочих рукавиць. Не обминали вони і «зеленого змія» — гнали самогон. Катерина та Ілля Фермани в цеху № 10 виробничого об'єднання по сізальках «Червона зірка» працюють багато років. Дивлячись на завищені фотографії, на яких зображені журналі «Сторожова башта», магнітофонні плівки з наклепницькими повідомленнями бруклінських верховодів, самогонний апарат, крадені речі здиговані робітники говорили: «Катерина Мойсейовна, Ілля Максимовичу, ми не можемо повірити, що ви займаєтесь такими нечесними справами».

До речі, дочка Ферманів Тетяна, яка зараз працює у відділенні зв'язку № 50 м. Кіровограда, піддавшись впливу матері, приєдналася до секти єговістів і з фанатичною впертістю відстоює при нагоді свої погляди.

Факти існування в нашому суспільстві таких ось відступників, що прикриваються іменем бога, я думаю, не можна трактувати якось однозначно: «заблудлі». І ось чому: членами секти «Свідки Єгови» хоч і керують верховоди з Брукліна, та живуть сектанти серед нас, правильно було сказано, їдять наш хліб... Чи немає якоїсь частки й нашої вини в існуванні й процвітанні таких ось «праведників»?

Хай сьогоднішня розмова про згаданих членів секти «Свідків Єгови» прозвучить для них пересторогою.

Л. БОРИСОВА.

ЯКОГО РОДУ-ПЛЕМЕНІ?

хвилювання, а свою причетність до релігійної секти відстоювало як справу особисту — мовляв, свобода совісті: хочу — сповідую релігію, хочу — веду атеїстичну пропаганду...

Не будемо ще раз вдаватися до трактування статті про свободу совісті, гарантованої Конституцією СРСР, кожному з нас вона добре відома. Проте релігія релігією, але до чого ж тут заборонена література (періодичні видання бруклінського центру, що потрапляють до нашої країни контрабандним шляхом), магнітофонні записи — інструкції для проповідницької діяльності, шифровки. Пезно, не для того, щоб біблію читати — «святе письмо» віруючі віками без шифру розбирали. Якщо розбирали...

Не захотів пояснити товаришам по цеху І. Ферман, що все це значить і як потрапило у його дім, відмовився розповісти і про бога, у якого вірять, сказавши тільки одне:

— Наша віра найбільш людська...

Це кажуть, люди, які встають і лягають з думкою про Армагеддон — війну, яка знищить усе

криваючись іменем бога?). Який же правий був у своєму справедливому гніві той незнайомий мені робітник, що говорив: «Істи наш хліб, а прислужувати Бруклінському центру — це не віра в бога...».

Вони чекають, коли настане Армагеддон, який знищить усіх ворогів Єгови: «Коли буря знищення буде пролітати над землею, тоді національні «пастирі» і «вожді», стада будуть ридати і стогнати, і впадуть, як дорога посушина. Вони будуть геть знищені від гніву Єгови...» («Сторожова башта»).

Ці слова можуть викликати у більшості віруючих та й у випадкових читачів страх перед майбутнім. Спізвучні з мареннями бруклінських святош й дії нинішньої американської адміністрації, яка просторікує про неминучість термоядерної війни, при чнає американців до людиноненавистницької думки вижити у всесвітній катастрофі.

Попавши під вплив людиноненавистницької думки, магогі бруклінських ідеологів про Армагеддон, «вокресіння нової» людини, згадані сектанти

КОНКУРС БУКІНІСТІВ

Минулої неділі в клубі обліготоргу відбувся третій обласний конкурс продавців книгарень за право носити звання «Кращий за професією». Змагались про-

давці-букіністи.

Букініст повинен глибоко знати класичну і сучасну вітчизняну та зарубіжну літературу, вміти цікаво і дохідливо пропагувати її покупцям,

дати вичерпну відповідь на будь-яке запитання відвідувача магазину.

Умови конкурсу передбачали відповідь на двоє теоретичних запитань і виконання практичного завдання. Крім того, учасники конкурсу представили жюри своє домашнє завдання: письмову роботу про форми і методи, якими послугується букініст у практиці, ескізи рекламних матеріалів — плакатів, листівок, афіш, закладок.

Найбільше балів набрала продавець книгарні № 7 зі Світловодська В. П. Семенова. Друге місце за продавцем магазину № 15 «Букініст» м. Кіровограда Тетяною Остропоковою, третій результат у Галини Мерзневської, продавця книгарні № 10 м. Кіровограда. Переможцям вру-

чено Почесні грамоти обліготоргу і цінні подарунки.

Додаткові бали учасникам конкурсу принесли болітники: на виставці «Умілі руки» вони представили широкий асортимент тортів, тістечок, інших кондитерських виробів, виготовлених своїми руками.

Працівники обласного товариства книголюбів провели з болітниками й учасниками конкурсу літературну вікторину.

На знімках: учасники конкурсу — за практичним завданням; «Кращий за професією» — В. П. СЕМЕНОВА із Світловодська; так підтримували букіністів болітники.

Фото В. ГРИБА.

НІЩО НЕ ЗАБУТЕ

20 листопада у Ленінському районному Будинку піонерів відбулося засідання клубу «Пошук», учасники якого зустрілися з нашим земляком Героєм Радянського Союзу В. М. Дригіним. Військовий льотчик брав участь у визволенні Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників, пововав на Таманському півострові, за що був нагороджений Золотою Зіркою Героя Радянського Союзу. У роки Великої Вітчизняної війни В. М. Дригін збив 25 ворожих літаків.

З бесідою на тему «Золоті зірки Кіровоградщини» виступив старший науковий співробітник обласного краєзнавчого музею Г. Коган.

Учасники засідання клубу «Пошук» ознайомилися також із тематичною пересувною виставкою, що розповідає про наших героїв-земляків. У ній було представлено більше 150 експонатів, серед яких особисті речі, фотографії, документи.

О. ДУМЕНКО.

Старт

НЕВИКОРИСТАНИЙ ВАРІАНТ

ЗАПРОШУЄМО
ДО РОЗМОВИ

■ Парк культури і відпочинку — місце для проведення спортивно-масових заходів

Із 1160 комсомольців кіровоградського заводу «Гідросила» лише 600 займаються фізкультурою і спортом, а в комсомольських організаціях комбінату «Промінь», заводу імені Кірова, швейного виробничого об'єднання «Україна», тролейбусного управління, в усіх автотранспортних організаціях Кіровського району завітними даними, які має міський спорткомітет, комсомольці і молодь взагалі не залучені до систематичної спортивно-масової роботи. Викликає занепокоєння становище у комсомольських організаціях лікувальних закладів, де працює близько 800 комсомольців — жоден із них не тренується в спортивній секції і не пропагує фізичної культури і спорту як ефективного засобу зміцнення здоров'я. А комсомольські активісти виробничого об'єднання «Дружмаш» планують роботу в цьому напрямі, та заплановані заходи залишаються нездійсненими — просто «паперовим вартантом».

Нині на території, що підлягає житлово-експлуатаційним конторам міста, мешкає більше 22 тисяч дітей і підлітків. Та лише 900 з них мають змогу тренуватися в спортивних секціях, що створені за місцем проживання.

Ці цифри і факти невідомі на недавньому пленумі міському комсомолу, де обговорювалося питання «Про завдання комсомольських організацій міста по дальшому розвитку масової фізичної культури і спорту».

Низькі показники масовості передусім тому, що в мікрорайонах міста відсутня спортивна база. Нині на 119 колективів фізкультури підприємств і організацій є лише два спортзали, 4 футбольних поля і 50 спортивних майданчиків. Навіть великі підприємства, такі як «Гідросила», «Дружмаш», завод радіовиробів, будівельні організації, де тисячі робітників та інженерно-технічних працівників, не мають типових спортивних баз.

Чи є можливість вибрати варіант, який дозволив би розв'язати хоч у якійсь мірі проблему? Голова міського спорткомітету А. С. Подольський, виступаючи на пленумі, висловив кілька пропозицій, серед них, на нашу думку, є одна, яка

заслужує особливої уваги: спортивно-масовою роботою мають займатися працівники парків культури та відпочинку, їхні помічники з числа громадського активу.

Та знову ж проблема — у кіровоградських парках культури імені Леніна, «Перемога», імені 50-річчя Жовтня не обладнано жодного комплексного спортивного майданчика. Востанньому було доручено це зробити колективу заводу радіовиробів. Вісім років тривають розмови про те, щоб була тут стежка здоров'я, ігрові сектори, але комітет комсомолу заводу (секретар О. Воробей) так і не проявив ініціативи, щоб хоч раз вивести на суботник чи недільник молодих робітників.

У літній час працівники парків культури інколи влаштовують цікаві заходи, але спортивного спрямування в них немає. Час від часу на алеях парків з'являються кросмени з деяких колективів фізкультури, але, щоб прокласти кросову трасу, інструкторам доводиться витратити більше часу, ніж для того, щоб провести змагання.

Хто зробить перший крок — комітети комсомолу, ради колективів фізкультури чи працівники культури?

У відділі культури міськвиконкому вже було подумали, щоб у штаті парків культури був масовик, який мав би досвід спортивно-масової роботи. Але до кінця не визначили коло його обов'язків. Райкоми ж комсомолу зайняли позицію вичікування: мовляв, хай щось зробить спорткомітет.

А ось у Світловодську довго розмов не вели. В міськвиконкомі зібралися профспілкові, комсомольські та фізкультурні працівники з найбільших підприємств і організацій. Одним доручили спланувати, розмістити і заасфальтувати ігрові майданчики для волейболістів, баскетболістів, гандболістів, городишників, другим — обладнати стежки здоров'я, третім — подбати про виготовлення наочної агітації. Сотні годин, наприклад, попрацювали в парку культури та відпочинку імені Т. Г. Шевченка комсомольці заводу чистих металів, виробничого об'єднання «Дніпро-енергобудпром», представники колективу фізкультури «Чайка», житлово-експлуатаційних контор.

У літні дні ми провели цілий ряд змагань на

призи парку, — розповідає голова міського спорткомітету Г. М. Манойлов. — Майстерністю мірялися спочатку школярі, потім на старті вийшли учасники турніру «Тато, мама і я — спортивна сім'я», кросмени колективів фізкультури. У вихідні, вечорами після закінчення робочої зміни відбувалися товариські і спартакіадні матчі з ігрових видів спорту. У парку ранками на алеях можна нарахувати кілька сот бігунів. Радше, що тут тренуються не лише такі відомі спортсмени, як чемпіони області з багатоборства ГПО Григорій Яненко, Вячеслав Ковязін, Галина Тараненко, Валерій Ленець, а цілі колективи виробничих бригад з підприємств міста. Поряд з молодими робітниками — начальники цехів, майстри, провідні інженери.

До організації цих заходів в однаковій мірі причетні міський спорткомітет, міськомкомсомолу, культармія і профспілкові активісти з підприємств, учителі фізкультури шкіл міста. Одні займаються пропагандою спорту, інші тренують початківців, виводять юнаків і дівчат на фінальні старті, дбають про те, щоб спортивні змагання були цікавими, заклинали, аби створити жителю міста гарний настрій.

Про досвід світловодців не можуть не знати кіровоградці. Однак проблему сподіваються розв'язати лише навесні, бо «який там спорт у парку взимку». А ось Г. М. Манойлов іншої думки:

— Торік, наприклад, в парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка тільки в лижних пробігах взяло участь більше 20 тисяч жителів міста — людей різного віку. Нині ж плануємо влаштувати тут свято зустрічі зими, старті вихідного дня, катання на ковзанах, санчатах. І для членів клубу любителів бігу зима — теж час для вдосконалення майстерності, здійснення оздоровчої програми. Щодо кіровоградців. Якщо вони не змогли обладнати за теплих днів спортивні сектори, все одно на алеях парку можна влаштувати при бажанні цікаві змагання. Я б рекомендував їм кросовий біг, лижні гонки. А для юних хокеїстів майданчик можна залити водою на галереях.

То хто ж усе-таки першим торкнеться рушійного важеля в Кіровограді?

М. ВІНЦЕВИЙ.

АНКЕТА «МК»

СТАРТИ ЗИМОВОГО ДНЯ

Як показує практика, в багатьох колективах фізкультури, спортивних клубах з настанням зимового спортивного сезону відчувається спад у спортивно-масовій роботі. А як у вашому місті, селі? Запрошуємо читачів відповісти на запитання нашої анкети.

1. Чи є біля вашої школи, в мікрорайоні хокейний майданчик? Яка кількість молоді тут виходить на старті?
2. Які масові змагання заплановано провести взимку у вашому колективі фізкультури?
3. Користуєшся ти послугами прокатного пункту чи маєш власні лижі і ковзани?
4. Що заважає займатися тобі зимовими видами спорту?
5. Чи користуються колгоспні спортсмени спортивним залом місцевої школи? Яке його нині максимальне завантаження у вечірній час?
6. Як забезпечений ти, твоя команда зимовою спортивною формою — лижника, хокеїста, ковзаняра?
7. Твоє прізвище, ім'я, рід заняття, вік, домашня адреса:

Заповни, виріж і надішли на адресу редакції: місто Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар». Анкета «Старти зимового дня».

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

★ 144 матчі відбулось у ході чемпіонату Новоукраїнського району з футболу. Найкращих результатів домоглися спортсмени колгоспу імені Леніна, які у ворота суперників забили 61 м'яч, а в свої пропустили лише 20. Другу схо-

динку турнірної таблиці зайняли минулорічні чемпіони — футболісти пукрозаводу, третю — представники колгоспу імені Калініна.

★ Перший відкритий шаховий чемпіонат спортивного клубу «Ікар» проведено у Кіровоградському вищому льотному училищі цивільної авіації. Він присвячувався 40-річчю Великої Перемоги. Серед учасників — 8 кандидатів у майстри та 6

З ЧИМ ПРИЙДЕШ ДО ВЕТЕРАНА?

Спортивні змагання на призи пам'яті героїв-земляків у нашому районі стали традиційними. Кожного разу на стадіоні збираються не лише спортсмени, а й ветерани Великої Вітчизняної, сини і дочки загиблих воїнів. Кращі спортсмени складають рапорти фронтовикам про свої досягнення в спорті, військово-технічній підготовці.

Проводили ми, снажимо, на спортивних базах колгоспу імені Шевченка поєдинки юних гандболістів на призи пам'яті колишнього воєзтанкіста, першого голови правління цього господарства І. Г. Драчуна. Іван Грігоревич чимало зробив для того, щоб створити в селі зразкову спортивну базу, підтримував сільських спортсменів морально і матеріально, виїжджав з ними на районні і обласні змагання. І коли юнаки поверталися додому з нагородами, в сільському будинку культури влаштовувалися вечори вшанування переможців. Тоді, десятки років тому, голова колгоспу мріяв про те, щоб у селі Грушці були криний стрілецький тир, спортивний зал, плавальний басейн. Своім спадкоємцем він наказував усе зробити для того, щоб спорт був невід'ємною частиною їх життя.

Завітайте якось у село Лозувате, де проводиться турнір призовників району на призи пам'яті Героя Радянського Союзу А. С. Маніти. Це не просто змагання, на яких треба визначити найбільш підготовлених до армійської служби. Відвідини мужко зустріч із його сином, колишнім військовим моряком Олександром Манітою, лінійним Славом біля пам'ятника Герою обов'язкові в програмі спортивного свята.

І все ж ми ще недоробляємо, організовуючи змагання на призи героїв-земляків. Передусім вони влаштовуються від випадку до випадку — до Дня народження Радянської Армії, перед святом Перемоги, у дні відзначення річниць визволення сіл від німецько-фашистських загарбників. Комсомольські і фізкультурні працівники недостатньо дбають про оформлення місць змагань. А ще гірше те, що інколи запланованого турніру просто ніде провести, бо в селі відсутній стадіон.

Готуючись до 40-річчя Перемоги, райспорткомітет, райком комсомолу, райрада «Колоса» знову планують організувати великі спортивні свята на честь героїв-земляків. Тож наш актив уже тепер веде значну пропагандистську роботу. Хочемо, щоб на всіх спортивних комплексах з'явилися галереї Слави, де будуть виставлені портрети полеглих захисників. У колективах фізкультури розповсюджимо буклети, які розповідатимуть про подвиги воїнів-земляків. Під час турнірів перед юнаками та дівчатами виступлять колишні фронтовики, перші заступники ГПО, котрі згадають, як здобували висхідний ідейний та фізичний гарт. Треба постаратися підготувати до змагань справді висококласних спортсменів. Бо якщо на старті вийдуть початківці, коли команди не продемонструють бойовистості, волі до перемоги, то нам буде соромно перед ветеранами.

М. РУДЧЕНКО,
голова Ульяновської районної ради ДСТ «Колос».

першорозрядників. Після напруженої боротьби звання чемпіона здобув начальник вузла зв'язку Володимир Чинченко, другий призер — старший викладач училища Валерій Курносов, третій — десятикласник СШ № 19 Ігор Волков. Всі вони виконали норматив кандидата в майстри спорту.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського читця — 2-46-57; півств і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.